

[Arbejdsministeren]

sigt, hvis arbejdsmarkedspolitikken skal løse de problemer, vi må indstille os på at blive konfronteret med i de kommende år. De løsninger, der er brug for, skal være afpasset til lokale forhold. De skal komme hurtigt i forhold til problemernes opståen, og de skal være holdbare. Det kan kun opnås, når de berørte parter selv er medansvarlige for de løsninger, man finder frem til.

Særlig vigtigt er det, at arbejdsformidlings-systemet bliver endnu bedre rustet til at håndtere både virksomhedernes efterspørgsel og de arbejdssøgendes muligheder for at uddanne sig. Skal dette lykkes, er det nødvendigt, at der sker en styrkelse af regionaliseringen af ledelsesstrukturen inden for AF-systemet, således som jeg også lagde op til i min redegørelse her i Tinget i efteråret 1986 om en offensiv arbejdsmarkedspolitik.

Jeg er på den baggrund glad for, at jeg allerede nu kan konstatere et flertal for forslaget – sådan må jeg forstå ordførerne – men det er min klare fornemmelse, at når vi er igennem udvalgsarbejdet, så er der et meget bredt flertal, så bredt, som det næsten kan blive i arbejdsmarkedspolitikken, hvor der altid er et enkelt parti, der skiller sig ud. Og det er jeg selvfølgelig glad for. Jeg tror nemlig også, at Socialdemokraterne ender med at stemme for et lovforslag, der i virkeligheden er en forlængelse af den regionaliseringsstrategi, som Socialdemokratiet i sin regeringsperiode selv lagde op til og lagde grundstammen til. Jeg synes da ikke, man skal flygte fra sin egen skygge. Jeg tror, man får det velfungerende system, som også Socialdemokratiet gerne vil have, at man får bedre samarbejde med de lokale arbejdsmarkedsnævn, når dette forslag er vedtaget.

Jeg vil gerne understrege, at det, at man regionaliserer og decentraliserer og dermed giver større lokal indflydelse bl.a. til fagbevægelsen i hr. Ole Vagn Christensens område, ikke betyder, at man fralægger sig det politiske ansvar. Det politiske ansvar er og bliver ministerens. Men det er da godt, at ministeren er så klog, at han ved, at han og alle fremtidige arbejdsministre er bedst tjent med, at fagbevægelse og arbejdsgivere i det vestjyske område ved mere om det vestjyske område, end den til enhver tid siddende minister nogen sinde får mulighed for at vide. Det håber jeg hr. Ole Vagn Christensen er enig med mig i. Derfor tror jeg også på, at

Socialdemokratiet vil ende med at støtte forslaget.

Jeg vil godt sige i forbindelse med hr. Carsten Andersens indlæg, at en del af decentraliseringen bliver, at de nye regionschefer i meget høj grad får et selvstændigt ansvar for at indrette arbejdsformidlingssystemet i deres eget område, og der vil være et vedvarende pres fra departementet og fra direktoratet i retning af, at de skal decentralisere. I det københavnske område, der er et af de meget store områder, vil der være behov for, at man inden for rammerne af det system, vi nu får, decentraliserer yderligere, så jeg tror også, at det ønske, som jeg deler med hr. Carsten Andersen, vil blive opfyldt.

Til hr. Estrup vil jeg sige, at det er et meget centralt problem at diskutere regionalisering kontra kommunalisering. Jeg tror, der bliver behov for begge dele, og det forslag, vi behandler nu, drejer sig om regionalisering. Ved næste punkt på dagsordenen snakker vi faktisk om kommunalisering som udtryk for, at vi gør begge dele, og at begge dele er nødvendige.

For så vidt angår ressourcerne regner jeg med, at disse stillinger kan besættes inden for rammerne af den bevilling, hr. Estrup og Det Radikale Venstre så velvilligt var med til at skaffe mig ved behandlingen af finansloven, så i forhold til finanslov 1987 regner jeg ikke med at der bliver behov for øgede bevillinger i forbindelse med gennemførelsen af dette lovforslag. Det kan klares inden for rammerne.

Jeg har lyst til at sige til hr. Dohrmann, at jeg er ked af, at han ikke har opdaget den positive udvikling, der har været i AF-systemet og AF-systemets omdømme i de sidste mange år. Jeg vil anbefale hr. Dohrmann meget kraftigt at læse de undersøgelser, som Dansk Arbejdsgiverforening har udsendt. De viser, at arbejdsgiverne i højere og højere grad er glade for AF-systemet og føler, at det leverer dem en god ydelse, for det er jo det, det drejer sig om. Det drejer sig ikke bare om strukturen inden for systemet. Det drejer sig om, at vi leverer den bedst tænkelige service til vore virksomheder, til vore arbejdsløse, til vore arbejdssøgende, for den lavest tænkelige omkostning.

Første næstformand (Knud Østergaard):